

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2077

4 pagini — 20 bani

Joi 5 ianuarie 1956

Să pregătim temeinic parcul de mașini și tractoare

MARETE și deosebit de importante sunt sarcinile pe care Directivile Congresului al II-lea al partidului le pun în fața oamenilor muncii din agricultură, în fața tinerilor mecanizatori! De-a lungul anilor celui de-al doilea cincinal, agricultura țării noastre se dezvoltă necontenit, va crește continuu baza ei tehnico-materială.

Sarcini importante și de mare răspundere au de îndeplinit tinerii mecanizatori în anii celui de-al doilea cincinal. Ele pot fi îndeplinite cu succes. Cheia este a acestui fapt stau și realizările de seamă obținute de tinerii mecanizatori frontași, munca lor avântată depusă în anii primului cincinal pentru a spori rodnicia pământului, lupta lor înfăptuită pentru a fi oși din plin întreaga capacitate a tractoarelor și mașinilor agricole. Planul de producție pe 1955, ce revine tinerului tractorist Ioan Sfintes, de la gospodăria agricolă de stat „Berea Barbu” din raionul Filimon Sîrbu, era de 950 hantri. Pînă la 1 decembrie 1955, el a realizat însă 2.075 hantri. Peste două planuri anuale au realizat în anul trecut și tinerii tractoriști din brigada a XVIII-a de la S.M.T. Hagieni, raionul Fetești, condusă de utemistul Vasile Mușat. Fiecare tractorist din această brigadă a realizat peste 1.000 hantri. Și asemenea lor sînt încă mulți tineri mecanizatori din alte stații de mașini și tractoare sau gospodării agricole de stat din țară.

Cum au reușit ei să obțină asemenea rezultate? Explicația constă în asigurarea unei funcționări continue a tractoarelor prin îngrijire atentă și la timp, în sporirea randamentului tractoarelor prin folosirea cit mai completă a capacității sale de lucru.

Funcționarea continuă și în bune condiții a tractoarelor cit și folosirea întregii sale capacități de producție depinde în cea mai mare măsură de felul în care este reparat și pregătit tractorul pentru muncile agricole și de buna lui îngrijire în timpul campaniilor.

În momentul de față, tinerii mecanizatori din stațiile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat desfășoară cu avînt sporit reparațiile și pregătirile tractoarelor și mașinilor agricole pentru bătațiile recoltelor din anul acesta.

Grăbirea reparațiilor — iar în unele cazuri chiar eliminarea campaniei de reparații capitale din timpul iernii — a constituit o preocupare de seamă pentru multe organizații de bază U.T.M. din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri.

În anul trecut, mobilizînd utemiștii și tinerii tractoriști să execute reparații de bună calitate și apoi, în timpul campaniilor agricole, să respecte cu strictețe normativul de îngrijire tehnică ale tractoarelor, organizația de bază U.T.M. de la S.M.T. Turnișor, raionul Sibiu, a adus o contribuție însemnată la eliminarea reparațiilor capitale în stațiile în această perioadă. De asemenea organizația de bază U.T.M. de la S.M.T. Crivești, raionul Bîrlad, a dat un puternic sprijin conducerii stațiilor în aplicarea, în munca de reparații, a metodelor avansate.

La S.M.T. Veloci din raionul Vedeia, lucrurile se petrec însă cu totul altfel.

Noi date despre victoria P. C. F. în alegerile din Franța

PARIS 4 (Agerpres). — La 4 ianuarie Ministerul de Interne al Franței a publicat un comunicat referitor la rezultatul alegerilor parlamentare privind 102 din cele 103 departamente ale Franței metropolitane. Rezultatele nu sînt încă cunoscute într-un singur departament — Moselle.

În fruntea listei se află Partidul Comunist Francez, care cu cele 5.426.803 voturi primite a întrecut cu mult toate celelalte partide politice din Franța. Partidul socialist S.F.I.O. a obținut 3.171.985 de voturi; diferite grupări de stînga — 354.678; partidul radical-socialist și Uniunea republicană de stînga — 2.919.412; M.R.P. — 2.261.677; moderăți-independenți — 3.008.487; partidul republican-social (fostii gaullisti) — 893.811; mișcarea Poulade — 2.413.240; partidul agrarian — 88.909. Celelalte voturi au fost întrunite de diferite grupări mai mici.

Din punct de vedere procentual, Partidul Comunist se află de asemenea în fruntea tuturor celorlalte partide, întrucît 25,6 la sută din totalul voturilor, partidul socialist a întrunit 15 la sută din totalul voturilor, partidul radical-socialist 13,6 la sută, partidul M.R.P. 10,6 la sută, moderăți-independenți 14,1%, partidul republican socialist — 4,2 la sută, mișcarea Poulade — 11,4 la sută, partidul agrarian — 0,4 la sută etc.

Urișul succes raportat de Partidul Comunist care a obținut cu peste 500.000 de voturi și 54 mandate mai mult decît în alegerile parlamentare din 1951, a provocat de rînd în rîndurile cercurilor politice de dreapta din Franța, a căror încercare de a frustra Partidul Comunist de locurile ce îi revin în parlament, cu ajutorul diferitelor reacționare a alianțelor, a eșuat.

În fața masivului deplasări politice de voturiilor pe orăurile cercurilor politice de

(Continuare în pag. 4-a)

MUNCIM CU BUCURIE ÎN NOUL CINCINAL

MEREU MAI MULTĂ FONTĂ

În 1955 jurnaliștii de la uzinele „Victoria” Calan au realizat planul anual de producție în proporție de 101 la sută. În comparație cu anul 1951 producția de fontă realizată de ei în anul trecut este cu 160,3 la sută mai mare, iar productivitatea muncii a crescut cu 52,71 la sută.

Începînd nouă ani de muncă din cel de al doilea cincinal, furnaliștii muncesc hotărît să dea patriei o producție tot mai mare de fontă, să obțină o creștere simțitoare a productivității muncii. În ziua de 1 ianuarie, colectivul de muncitori de la furnalul nr. 1 a topit cu 8 la sută mai multă fontă decît prevedea planul zilei, iar în ziua de 2 ianuarie, organizînduși mai bine munca, a realizat planul în proporție de 113,5 la sută. În această zi jurnaliștii din echipa condusă de maestrul furnalist Iosif Birlea au realizat planul în proporție de 115,07 la sută, iar cei din echipa condusă de prim furnalistul Aurel Bozdog au dat cu 37,26 la sută mai multă fontă decît prevedea planul.

La Uzinele „Republica” din Capitală lucrează brigada păcii. Brigada aceasta și-a cîștigat, datorită succeselor pe care le obține în producție, respectul întregului colectiv al uzinei.

Priviți în fotografia noastră un aspect din munca utemistei Niță Gheorghijă care în primele zile ale celui de-al doilea plan cincinal și-a depășit planul de producție cu 115 la sută, cîștind astfel titlul de membră a brigăzii păcii.

Vom moderniza filatura

În ziua de 28 iunie 1955, colectivul fabricii noastre a raportat partidului îndeplinirea tuturor sarcinilor ce i-au revenit din primul plan cincinal. Pentru obținerea acestei victorii însemnate, noi am avut de luptat cu multe greutăți. Pe rînd însă, ele au fost învinse. Volumul producției globale pe întreaga fabrică a crescut în perioada primului plan cincinal cu 59 la sută, iar productivitatea muncii cu 43 la sută.

Totuși, noi nu ne mulțumim numai cu atîta. Directivile Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956-1960 au avut menirea de a ne însușii și mai mult, de a ne spori forțele și entuziasmul. Directivile prevăd că în anul 1960 producția țesăturilor de bumbac va fi de 1,2—1,3 ori mai mare ca în 1955. Asta înseamnă că sarcinile ce vor reveni fabricii noastre vor fi mai mari decît cele din primul cincinal. Pentru a le putea duce cu succes la îndeplinire, noi am hotărît — printre altele — să luăm o serie întregă de măsuri tehnico-organizatorice.

Între acestea, un loc de frunte îl ocupă sistematizarea filaturii, care multă vreme a constituit pentru noi problema cea mai complicată. În acest scop, nu de mult am reușit să înlocuim în acest sector, lucru care permite un flux tehnologic normal și am început parchetarea sectorului.

Așa după cum am prevăzută în planul nostru de măsuri, peste cîteva zile vom trece la o reorganizare a sectorului, a secțiilor și echipelor de levatî pentru adaptarea lor la noile condiții de muncă. În felul acesta înlocuirea de transpor-

Atelierul tineretului se angajează...

3 ianuarie 1956. Urcașii de scîncă, a Teodor și Tulpă Ion au desprins de grilașul de sîrmă împletită al secției tăbiță pe care scria: „Schimbul tineretului”, au prins apoi sus de tot un tablou al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, iar sub el au întins un panou roșu pe care scria: „Atelierul Radical condus de tovarășul Mancaș Constantin, șeful atelierului de „Atelierul tineretului — Gheorghe Gheorghiu-Dej”.

Au coborît, și-au luat scările și s-au mutat pe partea cealaltă a atelierului. Aici au prins un alt panou: „Atelierul tineretului — „Gheorghe Gheorghiu-Dej” se angajează să dea zilnic cu 20 la sută mai multe inele peste plan și de cea mai bună calitate, să reducă proporția de rebuturi cu 2 la sută, să lichideze absențele nemotivate și să ridice nivelul profesional al muncitorilor”.

Tîndrul candidat de partid Mancaș Constantin, șeful acestui atelier, trece de la o mașină la alta. Același lucru îl fac maestrul și reglorii care au primit sarcina de a sprijini efectul pe cei ce rămîn în urmă.

Ar fi o mare rușine ca un muncitor din acest atelier să nu-și îndeplinească norma. Sîntem în primele zile ale celui de al doilea plan cincinal și cei 90 de tineri care lucrează în acest atelier au pornit în întrecerea socialistă.

De alții grafițele arată clar că strădania lor a fost încununată de succes. În prima zi de funcționare (3 ianuarie 1955), atelierul tineretului a dat rulmenți mai mult decît prevedea planul.

Pe un panou sînt zilnic marcate rezultatele obținute pe schimburi, pe zile, pe oameni. Frunțași sînt acum utemiștii Ghior Nae, Stoica Mitrif și Lupușcu Veronica. Cele șase brigăzi de tineret din acest atelier se găsesc în fruntea întregii Brigăzile conduse de Zădăru Elena și Tănase Silvia au rectificat în primele două zile ale acestui an de două ori mai multe inele de rulmenți decît prevedea planul.

A. GORGHE

Zile de vacanță

Vacanța!... Zile întregi în care neîndurătorul ceasornic nu mai are nici o putere, zile splendide în care joaca nu mai e drămuț... În parcul Palatului Republicii, nu e locșor liber. Micii stăpîni ai orașului copiilor nu știu ce să admire mai întîi: bradul mare cu suite de globuri și lumini, alea basmelor, Fat-Frumos și Ileana Coșnzeana, Harap Alb cu bunii săi tovarăși, castelul basmelor, scenele din povești, ridicarea uriașă, ursulețul pescar, căprioara, pe baba Cloanța Cotoroanța... Ai putea crede că numai la cîteva zeci de metri se înalță blocuri cu multe etaje, circula mașini și tramvale și strălucesc firme de neon?

În raionul Nicolae Bălcescu au organizat un carnaval pentru una din zilele vacanței. Cite prilejuri plăcute de distracție nu se pot găsi și cite resurse nu are un raion! Micii pionieri de la Școala medie nr. 21 au prezentat colegilor mai mari un fragment de balet și o suită de dansuri românești, iar elevii Școlii medii de muzică au alcătuit o orchestră. Antisora Gheorghe, Ecaterina Gabriela Andreescu, Toma Cornel, Octav Oculanu și Petre Cristovici își poartă pașii în ritmul unui tango, rid, glumesc și se simt prieteni. (Fotografia din dreapta sus).

Se ținea cineva că se va plătisi în vacanță? Greu de crezut!

În orice caz, pentru fiecare se găsește ocupația favorită. Se pare că și micuțele gemene Ana și Maria Brăileanu, Corina Burducea, Marian Vădolu și Nicolae Lucov s-au hotărît: fără deosebire de vîrstă, s-au adunat sub o ciupercă și se întrec să mănînce deliciul zahăr-vată. (Foto dreapta jos).

Dar voinișii și petrecere nu e numai în orășelele copiilor prin care se perindă zilnic zeci de mii de copii. Sălițe de spectacole cunosc o neobișnuită afliuență de micul spectator care vor să vadă „Trestile de aur”, „Mașenka”, film ca „Albă și Păpîrși”, „Armi în munți”, „Merlele de aur” etc.

La Palatul Pioneerilor se întîmplă ceva neobișnuit. Cum ge s-au adunat în aceeași sală „cetățeanul turmentat” cu olandeză aceasta cocheta, domnițel cu rochii de seară și ochelari negri și spaniolul cu mustăcioară, iepurașul și margareta? Dansează și stau de vorbă ca și cum ar aparține aceleiași lumi și aceleiași epoci; discuția se învîrte în jurul... mediilor de 5 și a vacanței. Uită-te mai atent și ai să-ți recunoști pe Eugen Chiru, pe Mihaela Maftei, pe Margareta Joldiș și Brîndușa Stoica, pe Boia Lucian pe mulți alți pionieri frunțași la învățătură, care s-au costumat și s-au mascat cum se cuvine pentru niște invitații la nunta-carnavalescă a fiicei lui Roșu-Împărat. Insuși împăratul a consimțit să aleagă pentru premiere cel mai original costum, așa că mascașii s-au grupat în fața tronului. (Fotografia din stînga sus).

În alt colț al Capitalei, cei mai mari se distrează și ei. Elevii școlilor medii

O nouă invenție românească

Tehnica românească a înregistrat recent o invenție deosebit de importantă în domeniul filaturilor: o nouă mașină de filat bumbac.

Noul agregat, care este o încununare a muncii depusă timp de mai mulți ani de către un colectiv alcătuit din inginerii Andrei Cristian, Pavel Balayti și Andrei Bedenek, laureați ai Premiului de Stat, funcționează pe baza unui principiu cu totul nou în filarea bumbacului și este unică în felul ei. Viteza de lucru a mașinii depășește cele mai mari viteze cunoscute pînă acum.

Importanța economică a acestei mașini reiese și din faptul că producția realizată este cu 260 la sută mai mare, în comparație cu producția maximă ce se poate obține la cele mai moderne mașini de filat, iar productivitatea muncii crește cu zeci de procente.

(Agerpres)

Invățăm din documentele Congresului

Activizarea tuturor tinerilor la îndeplinirea hotărîrilor lui

Din inițiativa organizației de partid la uzinele „Matyas Rakosi” din Capitală s-a citit în toate secțiile în cadrul grupelor sindicale, partide din Raionul de activitate al P.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej referitoare la industria grea. În cadrul discuțiilor care au urmat, au luat cuvîntul numeroși muncitori și tehnicieni, tineri și vîrstnici, care au făcut numeroase propuneri pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor. Ei și-au exprimat hotărîrea de a munci mai cu spor, pentru îndeplinirea noului plan cincinal.

În atelierul II „Pompe”, discuțiile au fost conduse de organizatorul grupului de partid, tovarășul Albu Eremia. El a arătat că în cel de al doilea plan cincinal colectivele de muncitori de la pompe de va trebui să lupte pentru folosirea deplină a capacității mașinilor și a timpului de lucru, pentru economisirea metalelor, pentru eliminarea rebuturilor.

În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul și utemiștii V. Angelescu și Ion Moldovan.

Vasile Angelescu, membru în comitetul organizației de bază U.T.M. a uzinei, a făcut propuneri valoroase pentru sporirea timpului de executare și reducere a consumului de metal la unele piese pentru pompe de injecție, cerînd totodată să se acorde o mai mare atenție la turnarea ploanelor, pentru reducerea la maximum a porozităților.

Totți cei care au luat cuvîntul și-au exprimat voința de a lupta pentru îndeplinirea hotărîrilor istorice ale Congresului al II-lea al partidului.

Mai aproape de preocupările fiecărui tînr

Ca fiecare activist, am studiat și eu cu atenție documentele celui de al II-lea Congres al partidului nostru.

Bogăția de idei, înaltul nivel și claritatea lor te îndeamnă să-ți analizezi cu toată seriozitatea propria activitate și să-ți ridici munca la nivelul cerut de partid.

Voi lua una din multele probleme ridicate în Raportul prezentat la Congres de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej privind întărirea legăturilor cu masele largi ale tineretului.

Deși sînt instructor al comitetului raional U.T.M., înainte mă limitam la a ține legătura doar cu secretarii organizațiilor de bază și cu membrii birourilor organizațiilor de secție. Cu aceștia m-am discutat intr-adevăr pe larg activitatea lor și împreună cu ei luam măsuri de îmbunătățire a muncii în organizațiile respective. Dar faptul că nu am pătuns în masa tinerilor muncitori, membri ai organizațiilor de care răspund, a făcut să nu cunosc temeinic preocupările acestora, necazurile și bucuriile lor, din care cauză îmi dau seama astăzi că nici ajutorul pe care m-am străduț să-l dau comitetelor respective nu a fost cel mai eficient.

Cu aproximativ două luni în urmă, am ridicat în fața comitetului organizației de bază U.T.M. de la întreprinderea Lenn și mobilă nr. 4 problema tinerii în fața tinerilor a unor conferințe cu teme privind trecutul de luptă al comunistilor și utemiștilor. Și de bună seamă că aceste conferințe au avut un rol educativ și au contribuit la creșterea unui avînt al utemiștilor și tinerilor în producție. Dar despre lupta utemiștilor din perioada egalității eu nu am discutat mai niciodată cu utemiștii și tinerii din această întreprindere și ceea ce ar fi trebuit să fac cu atât mai mult, eu nu am vorbit cu ei despre viața lor de acum. Dacă aș fi făcut-o, fără îndoială că aș fi avut o mai bună cunoaștere a aporului meu la educarea tinerilor ar fi fost mult mai mare. Poate că atunci utemiștii Dinică Ion, Albu

Gheorghe și alți clițiva și ar fi dat seama mai devreme că este rușinos pentru un membru al organizației noastre să întîrzie de la lucru sau să dea produse de proastă calitate. Ei ar fi înțeles de asemenea că trebuie să urmeze tradițiile de luptă ale utemiștilor, contribuind prin capacitatea și elanul lor la dezvoltarea întreprinderii unde muncesc, dovădindu-și astfel dragostea față de partid și popor. Recunoscut că pînă acum n-am făcut-o. Dar mi-am propus ca de-acum înainte să mă apropii tot mai mult de utemiștii și tinerii din cele organizații de bază în care îmi duc munca, să le cunosc mai îndeaproape viața și preocupările, să dau mai multă atenție participării active a acestora la realizarea celui de al doilea plan cincinal și mobilizării lor în îndeplinirea tuturor celorlalte sarcini de organizație.

ION SCARLAT
Instructor al Comitetului raional U.T.M. „23 August” București

In anii celui de al doilea cincinal

INDUSTRIA CONSTRUCTOARE DE MAȘINI ȘI DE PRELUCRARE A METALULUI

280-300

100%

1955 1960

(Din Directivile Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960).

Acolo unde huzureau domnii baroni...

De-ar fi basm, acesta ar începe așa: A fost odată, ca niciodată...

Dar povestirea bătrânului Ion Kovaci nu-i basm. Cele trăite de el, le poți verifica în cărțile de istorie.

Să-l înțelegem, acesta ar începe așa: A fost odată, ca niciodată... Da, a fost cum n-o să mai fie niciodată pe noi.

Pe atunci ziua de muncă număra 20 de ceasuri. Ce, vă mirati? Nu feciorilor, nu glumesc. Atât se muncea pe moșia grului Károly. Vedeți castelul ăsta? Îi știți acum cu toții. Are 200 de încăperi, săli mari și camere de tot felul. De jur împrejurul lui e săpat un șanț adinc, jurat acum de ani. Pe vremea cind eram ca voi, era adinc. Castelul cu metereze, cu turnurile și zidurile sale groase de un stînjin, e a fost construit de o mormântație. Unele din piatră, altele din fier forjat.

De sus, de pe cel mai înalt turn al castelului, unde se văd crenele zimțate, grorul privea prin lăstari stînd pe folioii moi împănate cu „cinstita și precuata” sa familie. De acolo putea zări pînă în departe, la capătul zării, unde moșia sa te nu aveau sfîrșit. 3.800 de jugăre nu-i puțin.

Se întindeau de aici de la picioarele castelului, pînă către porțile Budapestei, unde al castel și mai mîndru și mai mare a aparținea aceluiași tiran. Pe aceste moșii fără număr, care se măreau din zi în zi, trădeau 13.000 de iobagi romîni, unguri, cehi și germani.

Grorul le urmărea truda din virful castelului prin blestemata sa de lunetă adusă de la Londra. Oamenii se vedeau prin ea ca niște furnici. Dacă grorul îi se părea ceva nelocului lui, trimitea într-o noapte să se dea afară de pe moșia sa. Dacă nu se dădea afară, îl trimitea să se dea afară de pe moșia sa. Dacă nu se dădea afară, îl trimitea să se dea afară de pe moșia sa.

Personalul castelului întrunea un număr de 70 de oameni. Valeți, bucătari, vătășei, slugi.

Printre ei — poveștește bătrînul — mă aflam și eu. Alții mă invidiau pentru soarta mea: eram vizitiul grorului. Dar cite nu pătimea și un biet vizitiu! Mi-aduc aminte.

Parcă toate acestea s-au petrecut nu cu zece de ani în urmă, ci de-abia ieri. Odată, deeam familia grorului în trăsura de cai din Cărei spre Pesta. Erau beți turți.

Deodată în obrazul meu bătrîn și obosit primesc un pumn din partea fiului baronului. Apoi altul și altul înșeie de ocară: — Așa, diavol bătrîn! Nu dai în cai și te lași să-și facă de cap, să mergă în ca niște molii? Atunci ține. Și mai na una și încă una.

Mă podidid mieli de în nas și din gură în suvite lungi.

Și grorul cu singurei sa rîde. Mare bucurie aveau că odărașii se seamană leit. Bătrînul se odărașii se seamană leit. Bătrînul se odărașii se seamană leit. Bătrînul se odărașii se seamană leit.

Cel mai prețios dar

În cinstea celui de-al II-lea Congres al P.M.R. — cu o lună în urmă — castelul unde huzureau domnii grofi și baroni de altădată a fost dărît în zădărnici și casele ratiionale de cultură din Cărei.

Vă întrebați dacă oamenii sînt hucuroși? Dar cum ar putea fi oare altfel? Pentru prima dată în viața sa bătrînul vizitiu Ion Kovaci a vizitat castelul. Slugărie de viață la foștii stăpîni, dar mai departe de o viață n-a pătuns niciodată. Pe obraji școficiți și s-au pătuns doborîci mizerabili. El care a îndurat atîtea din partea grorului, care a mîncat bătaie și de la copiii acestuia, n-a vărsat lacrimi nici o lacrimă. Acum însă îl podidesc lacrimile și le lasă să sîrsoască în voce. Lacrimi de bucurie.

Dar ce-a văzut Kovaci-baci de este atît de mișcat? Multe, multe lucruri...

Se bucură nepoții

În fața celor doi vulturi cu gîtul prelung, bătrînul a pășit acum fără teamă. A pus

Crește întovărășirea noastră

Era anul toamna anului 1952... La început, cînd s-a constituit întovărășirea noastră agricolă „Tractorul”, au intrat în întovărășire 30 membri. Terenul ce l-au adus în întovărășire pentru a-1 munci în comun cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice înaintate, a fost în suprafața de 164 hectare. Mulți membri — ca V. Corolea, I. Acubiotoari, Dumitru I. Clornea, Elisabeta Zadobriței, Alexandrina Ciorna și alții — înțind seama de faptul că prin întovărășire pot ajunge la un trai mai îmbelsugat, s-au înscris cu întreaga suprafață de teren.

Într-adevăr prin felul cum se lucrează în întovărășire, prin recoltele obținute, prin se îmbunătășite pe zi ce trece. Dacă în anul 1954 ar în care prin țările noastre a bîntui o secetă cumplită, mulți țărani muncitori ar recolta doar ceva mai mult decât au reușit să scoatem cu cite 400 kg grâu și 600 kg porumb la hectar mai mult decât producția medie realizată la hectar pe comună. În anul 1955, la treișis, de pe cele 80 ha, ce am însemnat cu grâu, am cules, în medie, 2.137 kg la hectar față de 1.500 kg cit a fost media pe comună, cite 2000 kg orz la hectar, față de 1200 kg, cit a fost media pe comună, cite 1700 kg floarea soarelui, 1000

În afara orelor de pregătire militară și politică, ostașii forțelor noastre armate desfășoară o bogată activitate culturală artistică și sportivă.

În fotografie: echipa de flurași a unei unități militare prezentînd un program artistic.

mină pe grorul și a împins ușa grea pe care sînt gravul. Ușa s-a deschis iar bătrînul a citit pe o placă deasupra altei uși: „Casa pionierilor”.

Un tânăr fecior — utemistul Iuliu Milea, director al casei pionierilor — l-a primit cu drag. Ochi bătrînului Kovaci străluciau cad, plini de bunătațe, de uimire, „lată ce lucruri de ispravă sînt în stare să facă tinerii aceștia cu cravate roșii în jurul gîtului”, s-a minunat el.

Într-adevăr, acolo se găses 13 cercuri pionierști cu diferite specialități: aeromodelism, pian, coreografie, limbă și literatură romînă și maghiară etc.

Trei pionieri au și fost recunoscuți de bătrîn. Toți Csobo de la cercurile de aeromodelism, Bigzrau Clara de la cercurile de pictură, Lorenz Maria de la cercurile de raționare. „De le-ar trăi bunicii, ce s-ar mai bucura! Mult au suferit sărmanii bătrînii. În schimb acum se bucură nepoții. Lor li-e dat să trăiască o astfel de viață”. Și bătrînul pășea mai departe...

560 de pionieri vin aici. 560 de suflete care se adapă la izvorul culturii și științei, 13 săli aparțin acestora. „Bucurați-vă, copii, și eu mă bucur cînd văd fericele voastre”, încheie bătrînul.

Pe treptele de marmură ale casteului el urcă greoi. Caută totuși să nu pară obosit...

„În această sală se dădeau banchetele, se organiza desmășuri.”

Cum s-au schimbat însă toate! Iată: acesastă galerie are pereții plini de tablouri, de picturi. Aici e o galerie rațională de pictură. Penele unor talenți artiști din raion au prins trecutul, au prins prezentul și vor prinde și viitorul pe pinzele întinse ale sevaleților. Un om, între două virșe, de meserie timplar, a tradus altă dată din greu. Acum e activist al comitetului raional de partid. Dar cine nu-l cunoaște pe acest comunist în oraș? Se numește Gyula Nagy. În timpul liber el vine aici și îndrumă activitatea a 25 de tineri. Doar și el e pictor.

„Unde au pornit din nou gîndurile bătrînului? Poate că-i pare rău că nu are și el acum anii strănepoților... cine știe, poate că dacă pe vremea lui ar fi existat toate acestea, ar fi fost și el pictor sau ar fi intrat în colectivul de artiști care vin zilnic aici.”

Da! În același castel se află și o astfel de casă. Sub conducerea tovarășei Rozalia Tauffer, a luat ființă un colectiv teatral, o orchestra semi-simfonică și o echipă de dansuri. Greu a fost începutul. Greu, dar rodnic. 150 de membri au fost recrutați din fabrici, cooperative, instituuții, din agricultura și din școli. Au pornit hotărîții la treabă.

Încet, încet, muncind cu multă mișală, corul pe citeva voci a învățat cîntecele: „Sub steagul partidului, Cîntecul cîntecele, Cîntecul Doftanei etc.”

În cercul de dans se repetă de zor dansuri populare romînști, maghiare, sovietice. Pe nesimțite, colectivele de cor, dans și teatru au înfiripat primele succese.

Au pus în scenă în limba maghiară opera „Vint de libertate” de Dunayevski, cu 33 de actori, 76 de coriști și cu sprijinul orchestrei „Glinka” din Sărna. Acesta a fost cel dintîi pas mai de seamă.

Sfioși, fără să știe cum li va primi publicul, cei peste 100 de actori s-au prezentat cu spectacolul în sala cinematografului „Steagul Roșu” din Cărei. A fost lume multă, aplauze nesfîrșite. Apoi au pornit mai departe la Tășna, gospodăria colectivă din Bervenii, apoi în orașele Satu Mare, Zalău, Sighet. Pe unde au trecut au fost întîmpinați cu multă căldură, 7.600 de oameni ai muncii au vizionat spectacolul. Ce succese mai mari să-și dorească?

Și totuși: ei nu s-au oprit aici.

„Așa, diavol bătrîn! Nu dai în cai și te lași să-și facă de cap, să mergă în ca niște molii? Atunci ține. Și mai na una și încă una.”

Ei au hotărît ca pe lângă „Vint de libertate” să mai pună în scenă și un program muzical care să exprime bucuria muncii libere. Programul se intitulă: „Să dansăm, să cîntăm și să ne veselim!”. Ambele spectacole vor fi prezentate pe scena unei săli a castelului. Va fi lume multă.

Încă nu s-a spus totul

Am putea oare uita muzeul? Prin strădania directorului Paul Vadász au fost strîse de pe teritoriul raionului Cărei 1.200 de obiecte arheologice de la sfîrșitul paleoliticului și din epoca de bronz. De asemenea obiecte de origine dacă, romană și slavă.

Anul trecut, în tot muzeul existau doar două piese. Printre-o acțiune porțită cu utemistii Școlii pedagogice, au fost descoperite noi așezări de unde au fost culese piese noi: la Căpîni din epoca de bronz, la Berea, Tiram, Bobal — o colină de lângă orașul Cărei — și Curtușeni, raionul Secuiei. De asemenea au fost strîse din diferite biblioteci cărți și manuscrise vechi care a volum din „Foșii pentru minte, inimă și literatură” de Gh. Barițiu, „Doine și lacrimi” din prima ediție (1803), „Războiul ruso-turc” și „Războiele lui Napoleon” ediții 1788, Științe Naturale din secolul al XVI-lea. Acest muzeu ajută foarte mult la înțelegerea unor probleme de istorie, limbă și literatură romînă și maghiară etc.

Intr-una din aripile castelului se află stația de radioficare. E ora 15.30. Utemista Veronica Smedoiu predă schimbul utemistei Rozalia Chioreanu. Iată, acum dă drumul radioului.

„Apoi potrivește audia. Gata! Acum se pot deschide liniile. Și vocea crainicului de la radio anunță muzică ușoară. 880 de difuzoare repetă ceea ce spune crainicul. 4000 de ascultători se string prin case în jurul difuzoarelor...”

Un mic calcul

— Ei, ai văzut? mă întreabă bătrînul: Poate nu e interesată pe mulți răbojul meu, dar îți spun și dumitale o mică socoteală.

Cînd nu știam cartea, adică pînă acum opt ani, mi-am făceam însemnări să răbojul. Răbojul ăsta îl mai în încă la strășina casei. Pe el am multe însemnări.

Acum mai am ceva de notat. Am să însemnez și în ce-am și pe vremea, în amîndouă părțile. M-am duminir cu vrea să-și însemneze moșul. Am făcut și eu o socoteală: sînt 20.000 de oameni — dacă-i pui la so socoteală pe cei care activează în diferitele cercuri, pe spectatori și pe cei care ascultă emisiunile radiofonice.

„Vechiul castel, zidit cu truda și stîngele miilor de iobagi, locul unde huzureau alți dată domnii baroni, a intrat azi în stăpînirea nepoților și strănepoților celor ce l-au ridicat, slujind pentru lumina, pe la cultura poporului...”

ION TEOHARIDE
correspondent „Științe literetului”
pentru regiunea Baia Mare

Pe urmele materialelor publicate

CRITICA NU A FOST ÎNSUȘITĂ

În numărul 1952 al ziarului nostru a apărut un material în care se arătau unele lipsuri existente în munca colectivului de la uzinele „Unio” din Satu Mare. În material se arătau de asemenea care sînt căile ce duc la lichidarea acestor lipsuri și la obținerea unor succese și mai însemnate.

Dar sîmintă n-a căzut pe pămînt roditor. Critica făcută n-a fost luată în seamă și, în consecință, continuă să existe. Din cauză? Oare criticile ridicate în material nu erau demne de luat în seamă? Să vedem.

Materialul critica lipsa de interes pentru aplicarea unor metode noi, ca de exemplu introducerea nitului în sudura, activitatea slabă a cabinetului tehnic și lipsa de preocupare pentru ridicarea calificării tinerilor muncitori.

Problemele ridicate erau fără îndoială importante și remedierea lor ar fi dus la obținerea unor realizări și mai însemnate dacă conducerea uzinei ar fi privit cu seriozitate critica făcută în ziar.

Din păcate însă, cu excepția activității cabinetului tehnic, nu s-au luat nici un fel de măsuri. Munca în cadrul cabinetului tehnic s-a îmbunătășit simțitor în urma numirii în postul de responsabil al cabinetului a tînrului inginer Mihai Dumitrașcu. Bineînțeles, dacă și în celelalte probleme s-ar fi luat măsuri, munca s-ar fi îmbunătășit. Dar așa, care este situația?

Vașoanele de 12 tone pentru transportat pietriș se execută în întregime prin

ZILE DE IARNA în munți. În București a căzut zăpada. Ea a acoperit înlocurile pe care le ocupau masele de apă, pe care le ocupau masele de apă, pe care le ocupau masele de apă.

Cabanele — oaze călduroase și primitoare în această împărăție a zăpezilor — răsuna de voiașii tinerilor sportivi. Haideți la munte, tineri! Meteorologii ne anunță: „Zăpada prăfuită, favorabilă pentru schi și ascensiuni...”

În fotografie: cabana „Trei brazi” din împrejurimile Predealului.

VEȘTI BUNE

Tineri harnici

Utemistii din întreprinderea carboniferă Pescăreasa și-au luat angajamentul să străngă 4.000 kg fier vechi. Baloșin Ioan a propus ca fiecare tînr să străngă săptămînal, în timpul liber, cite 10 kg fier vechi.

Tinerii au pornit cu entuziasm la realizarea acestei propuneri. Dinra cei mai harnici au fost Ilanu Daniela, Hariton Iosif, Răducu Vasile și alții, care au strîns cite 15—30 kg fier vechi.

Correspondent
GHEORGHE POPESCU

Prefabricate peste plan

Pe șantierul fabricii de rulmenți din Moldavia se desfășoară cu succes lucrările de construcție a prefabricatelor de beton. În această luptă este antrenată și echipa de tineri de la Atelierul de turnare a prefabricatelor din beton. Pentru îndeplinirea planului de producție, membrii echipei au hotărît să folosească din plin timpul de lucru, să asigure zilnic o repartizare precisă a oamenilor la locul de muncă și să reducă timpul prevăzut pentru montarea scheletelor de fier beton.

Harnicii membri ai echipei, în frunte cu tinerii Costin Ioan și Iorga, Stăncuț acum produse de bună calitate realizînd aproape două norme în fiecare zi.

Correspondent
IANCU IOAN

Noua montare a operei „Aida”

Pe scena Teatrului de Operă și Balet al R. P. R.

Pe fondul luptei pentru eliberare a poporului etiopian de sub jugul Egiptului condus de un lăraon nepunțios și de casta cruzilor sacerdoti, se profilează figura impresionantă a Aidei, eroina principală. Sclavă la curtea faraonului, ea ascunde în suflet două taine: că este fiica regelui etiopian — Amoras — și că-l iubește pe generalul Radames. Drama se dezlănțuie atunci cînd Aida află că Radames pleacă să lupte împotriva poporului ei. Între iubire și sentimentul datoriei față de patrie, Aida, sub influența tatălui ei, alege calea sacrificiului pentru salvarea etiopienilor.

Zugrăvind în „Aida” tipuri reale, caractere vii, Verdi face totodată dovada excepțională în gîndir muzical, inspirată de multe ori din creația populară etiopiană.

Desigur că regia, cîntînd „nou” în spectacol, nu a venit cu elemente străine de opera lui Verdi, ci a căutat să pună în lumină sensurile adevărate cuprinse în operă și să valorifice bogatul conținut de idei oferit de libret și mai ales de muzică.

Am urmărit, de pildă, ca decorul să vorbească nu numai din punct de vedere grafic și arhitectonic, ci și ideologic să ofere cadrul necesar dramei, dezlănțuirii patimilor și sentimentelor omenești redată în operă. În actual I, reamînd în prezentarea unei decor în care să arătăm doar frumusețile exotice ale Egiptului — palmieri, oaze etc. — ne-am propus să realizăm curtea interioară a unei adevărate cetăți cu ziduri groase, creneluri și porți puternice, atît pentru a sublinia forța unui stat ajuns în culmea gloriei militare, cît și pentru a sugera mai bine

Cînd „aurul negru” era în miini străine...

Pe harta lumii a apărut o însemnare: zăcămintele petrolifere. Dacă faptul acesta se petrece pe oarecare continent din lumea capitalistă, trustrile se pun în mișcare. Începe goana după petrol și atunci nici un țară, oricît de odios ar fi, nu este socotită imoral pentru atingerea țelului: acaapararea „aurului negru”. Goana după petrol a monopolurilor din principalele țări capitaliste și-a găsit iornie de manifestare mereu mai violente. Deducînd puterea de stat într-un doc instrument al lor, monopolurile au creat situații în care în spatele celor mai diferite diferențe diplomatice se alia de multe ori neînrupta luptă pentru petrol. România, țara care posedă bogate resurse petrolifere, a constituit în anii trecutului un obiect de atracție pentru regii petrolului din New York, Londra, Paris și Berlin. Și el n-a nîrțizat să se napustească și asupra petrolului românesc.

Chiar de la primele încercări petrolului românesc a început pe miini străine. Despre aceste încercări și despre ceea ce mai tîrziu s-a întîmplat cu industria noastră petroliferă ne voroștește lucrarea lui Gh. Ravaș „Din istoria petrolului românesc”, lucrare pe care a tipărit-o recent Editura de stat pentru literatură politică. Lucrarea pe baza unei bogate documentații, lucrarea lui Gh. Ravaș are meritul de a scoate la iveală adevărul asupra modului în care trustrile străine, ajutate de guvernul burghez-moșieresc, au felițat bogățiile petrolifere ale Romîniei.

În volumul „Din istoria petrolului românesc” este de asemenea prezentat lupta pe care Partidul Comunist Romînia a desfășurat împotriva jafului monopolist, pentru apărarea intereselor oamenilor muncii din industria petroliferă. Fiecare cită și fiecare episod reușesc să contribuie la reconstituirea atmosferei unei întregi epoci din economia noastră națională, epocă dominată de ciocnirea continuă dintre politica burgheză și interesele vitale ale țării și ale poporului muncitor.

Primele pagini ale cărții lui Gh. Ravaș înfășoșează exploatarea primitivă a petrolului. Încep din 1876 un vechi document românesc de menște de niște exploatare de țee ce ar fi existat începînd din 1550 în județul Prahova. În „Descripția Moldaviei”, Dimitrie Cantemir arată că „pe Tasiul Sărat, nu departe de satul Moinești, în ținutul Bacăului, curge dintr-un izvor pcură amestecată cu apă, de care se servesc țărani ca să-și ungă carnea...”. În anii următori se înmulțesc nărturirile despre petrolul românesc. La începutul secolului al XIX-lea despre această problemă scrie și consulul Angliei la București, W. Wilkinson, iar mai tîrziu, spre jumătatea secolului, un autor francez de la Colegiul Sf. Sava din București descria purtarea de la Pacurești, Cîmpina, Telega și Băicoi arînd că ele merg pînă la o adîncime de 20—30 de metri și dau cite 100 kg, de țee pe zi. Cerețele crescînde de țee determină continue perfecționări ale metodelor de extracție. Pe de altă parte, țărani posesori de terenuri petrolifere sînt deposezați de pămîntul lor de către moșieri și de către elementele capitaliste, ceea ce duce atît la îmbogățirea exploatarelor cit și la creșterea numărului muncitorilor, în rîndurile cărora intră numeroși țărani săraci. Pe această bază se dezvoltă necontenit industria petroliferă. Dacă în 1857 în Moldova și Muntenia se extrăgeau 275 tone de țee anual, în 1865 producția reprezintă 5.426 tone, în 1885 — 26.900 tone, în 1890 — 53.500 tone iar în 1895 — 79.960 tone.

Capitalul străin pătrunde de timpuriu în industria petroliferă. În 1864 se constituie „Valachian Petroleum Company”, creație a unui grup financiar anglo-francez. Acesta nu-i decît începutul. Ce a urmat se știe. Legea minelor din 1895, elaborată de guvernul conservator al lui Petre Carp, a deschis drum larg monopolurilor străine. În 1900, „Steaua Romîni” — societate înființată de mai multe grupări financiare străine — controla aproape jumătate din întreaga producție de țee a Romîniei. În același an soses în Romînia trimișii lui „Standard Oil”. Reprezentanții lui Rockefeller vor ca, în schimb, unei nelătmnate sume de bani, să acapareze toate terenurile petrolifere ale statului romîn. Concuerația americană-germană împiedică aranjamentul asupra căruia guvernul conservator nu ridicase nici o obiecție. Faptul acesta are drept urmare represalii cu caracter economic întreprinse de „Standard Oil” împotriva petrolului românesc: represalii cu consecințe serioase. În cele din urmă, financiarii americani cad la o înțelegere cu cei germani și astfel, în 1904, se naște societatea „Romîno-Americana” înființată de reprezentanții lui „Standard Oil”. În 1914, „Romîno-Americana” controla 23% din întreaga capacitate de prelucrare existentă în țară și 18% din producția de țee. Capitalul german, în contraofensivă, controla în 1914 circa 8% din capacitatea de prelucrare și 30% din producția

* GH. RAVAȘ: „Din istoria petrolului românesc”, Editura de stat pentru literatură politică, 1955.

de țee a Romîniei. În 1914, 91,30% din capitalul investit în industria petroliferă a Romîniei era capital străin.

Și an de an creștea jelulera nemioasă a petrolului românesc, jeluire în care era interesate nu numai trustrile străine ci și, într-o măsură mereu mai largă, burghez-moșieria autohtonă. Cel mai caracteristic exemplu al modului în care erau nesocotite interesele economice noastre naționale îl constituie faptul că desi Romînia era țară producătoare de țee, ea importa din occident uleiuri pentru automobile și benzina cu indice octanic ridicat, necesară în special aviației. Or, aceste produse se obțineau din păcurea, unorii chiar din păcurea exportată din Romînia, astfel încît noi exportam materie primă pe care apoi o cumpărăm sub forma de produs finit.

Ce a însemnat exploatarea trustrilor se poate ușor desprinde din citeva cifre. Beneficiul net al societății „Astra Romîni” (beneficiul declarat oficial, deci cu mult inferior celui real) reprezenta:

în anul 1935 — 24.000.000 lei,
în anul 1938 — 416.500.000 lei,
în anul 1939 — 718.700.000 lei.

Nu-i vorba de un caz izolat. Ului din economiștii fasciști relata că din 1920, pînă în 1939, societatea „Romîno-Americana” în medie a cîștigat în fiecare an de 87% de ori capitalul pe care l-a adus în țară. Era rodul politicii „porților deschise” — cum o denumea faimosul miliardar Delderling într-un articol reprodus de ziarul liberat, „Vitorul”.

Prugățirea criminalului război antisovietic a dus la accelerarea exploatareii petrolului românesc. Încă din 1935, P.C.R. avertiza că guvernul burghez-moșieresc „a promis bancherilor străini lărgirea drepturilor lor la exploatarea sondelor petrolifere numai ca să capete noi miliarde de lei pentru înarmări, miliarde care se vor pune ca o povară nouă pe spinarea celor care munesc”. Urmarea este bine cunoscută. Petrolul românesc a fost loșit în scopul războiului antisovietic, în această privință monopolurile americane, engleze și germane găsind o deplină unitate de interese. Numai între 1941—1943, societatea „Romîno-Americana” a obținut beneficii nete declarate reprezentînd 1.315 milioane lei. Mai sînt necesare comentarii?

După eliberarea țării asistăm la o nouă tactică a trustrilor petrolifere: sabotarea producției. Multe sonde sînt părăsite, iar altele sînt exploitate în mică măsură. Dar clasa muncitoare, condusă de partid, pune capăt sabotajului organizat de monopolurile petrolifere. Producția petroliferă devine bun al întregului popor. Cu aceasta începe un nou capitol al istoriei petrolului românesc. Stăpîn al bogățiilor patriei, poporul — călăuzit pas cu pas de partid și cu frățescul ajutor sovietic — dezvoltă necontenit industria petroliferă. După cum arăta tovarășul A. I. Mikoian, Romînia „este singurul exemplu din lume cînd un stat mic, bogat în petrol are și o industrie proprie de construcție de mașini destinate industriei petrolifere”.

În prezent, însușirile de hotărîrire Congresului partidului, oamenii muncii din industria petroliferă dau dovadă de energie sporită în lupta pentru realizarea prevederilor celui de al doilea cîncinal.

În zilele noastre au prins viață năzuințele altor generații de oameni ai muncii care au luptat pentru ca petrolul — această bogăție a Romîniei — să contribuie la înflorirea patriei, la bună starea poporului. În cartea lui Gh. Ravaș sînt numeroase pagini despre lupta oamenilor muncii, despre lupta partidului clasei muncitoare împotriva exploatareii capitaliste și a jafului de tip colonialist. (Este de altfel o calitate a volumului că întreaga istorie a petrolului românesc este prezentată în legătură cu condițiile social-politice din țara noastră).

Au trecut ani mulți de cînd cu mijloace primitive s-a început extracția petrolului românesc. Astăzi industria petroliferă a Romîniei — industrie socialistă — este o mîndrie a poporului nostru. „Aurul negru” are acum un singur stăpîn — poporul.

EDGARD OBERST

Cărți noi

LEȚIȚIA PĂPU: Anii lubriți, 208 pagini — 2,95 lei. Editura de stat pentru literatură și artă.
I. POPESCU-PUTURI: Din coplărie (ediția a V-a), 188 pagini — 1,75 lei. Editura de stat pentru literatură și artă.
M. PREDĂ: Moromeșii, 512 pagini — 8,85 lei. Editura de stat pentru literatură și artă.
ZAHARIA STANCU: Cefe de ziar, (Insemnările și amintirile unui tînr — volumul II), 520 pagini — 6,95 lei. Editura de stat pentru literatură și artă.
IERONIM SERBU: Nunta în stepă (Colecția „Lucașăru”), 200 pagini — 2 lei. Editura de stat pentru literatură și artă.
SARKADI IMRE: În pustă (Colecția „Meridiane”), 144 pagini — 1,50 lei. Editura de stat pentru literatură și artă.

În rîndul claselor conducătoare ale Egiptului din acea vreme.

Tabloul final, care se petrece în interiorul criptei unde, alături de Radames — îngropat de viu — a mers la moarte și Aida, a fost tratat ca un epilog liric. Este singurul desen scenic de iubire între acești doi eroi. Deși s-ar părea că finalul operei, prin moartea eroilor, ar trebui să lase un sentiment de profundă deprimare, noi am căutat, folosind din nou decoul (imaginea cerului înstelat, o oază îndepărtată cu palmieri, Nilul ca simbol al prosperității și vieții Egiptului), să sugerăm și să accentuăm la spectator, ca o finalitate, nu gîndul morții, ci un sentiment optimist de încredere în viață, mergînd mai departe, dincolo de tragedia celor doi eroi care au visat un viitor luminos, fericit.

Bogăția de sensuri a operei „Aida” a putut căpăta contur și viață pe scenă prin efortul, înțelegerea și capacitatea întregului nostru colectiv de artiști care au adus o contribuție valoroasă la realizarea spectacolului.

De o mare însemnătate ne-a fost colaborarea pictorului scenograf sovietic E. Celohurov, un mare creator, care a realizat prin decourii o desăvîrșită imagine plastică a muzicii lui Verdi. În decourile lui, în formele și culorile care dau viață și subliniază evenimentele din operă, se întîlnesc și se îmbină armonios sensurile adînci ale adevărului istoric cu măreția și farmecul poetic al muzicii.

În urma pușinelor spectacole care au avut loc și acierilor/facete verbale sau în diferite publicații, regia a înregistrat cu multă satisfacție ajutorul primit din partea tuturor și s-a străduțit să aducă îmbunătășiri ce urle de exigențe crescînde ale marelui public și de micuțnea eductivă a operei în general, pentru a finisa un spectacol care să fie de înaltă ținută artistică.

Doi instructori raionali

În organizarea muncii utemiștilor, instructorii comitetului raional au un rol deosebit de însemnat. Și trebuie spus de la bun început că biroul nostru acordă instructorilor atenția cuvenită: instructorii lor se fac cu regularitate înalțarea fiecărei deplasări pe teren. Iar problemele legate de munca lor în discuția împreună cu ei, fie în cadrul consfătuirilor, fie individual, după ce în prealabil ne-am consultat cu tovarășii de la comitetul raional de partid. Grăia față de instructorii raionali și de îndrumarea aplicării hotărârilor partidului și organizării noastre în organizarea de bază U.T.M. Mă refer la faptul că adesea ne deplasăm pe teren în urma instructorilor, ne interesăm în organizarea de partid asupra muncii lor, iar uneori rezolvăm împreună cu ei anumite situații care eventual se ivesc într-un anumit loc. Astfel, am reușit să obținem unele rezultate multumitoare în activitatea noastră. Voi lua, de pildă, una din organizațiile de bază de sub îndrumarea tovarășului Toș Francis.

La începutul activității sale în comuna Racoși de Sus, instructorul Toș se ocupa îndeosebi numai de câteva probleme: primirea noi membri în U.T.M., încasarea cotizațiilor și tinerea cu regularitate, pe baza planului de muncă al comitetului, a adunărilor generale. Și încă ar fi fost bine dacă toate acestea s-ar fi legat de o serie de alte sarcini ale U.T.M. și dacă în special, ar fi acordat atenție conținutului muncii organizatorice. La început însă el s-a limitat la aspectul formal al problemelor. Asta s-a întâmplat atunci când Toș avea încă puțină experiență în munca de organizare, de îndrumare. Acum lucrurile stau cu totul altfel...

Toș Francis ține o strinsă legătură cu secretarul organizației de partid, tovarășul Ștefan Borbely, de care are o încredere deplină și în munca de organizare propriu-zisă și în munca de îndrumare în formele de învățământului politic U.T.M. pe care le frecventează cu regularitate, utemiștii se ocupă de pregătirea tinerilor neorganizati din sat etc.

Așa stau lucrurile în aceste două organizații de bază. Situația nu se prezintă însă la fel în toate organizațiile de bază ale raionului nostru. Și aceasta din cauză că instructorii comitetului nostru raional nu se ocupă cu același interes de toate organizațiile de bază.

Iată, aceeași instructor, tovarășul Kelemen, din comuna Cobătești, din care auzează din 21 de membri ai organizației noastre numai 2 sunt înscrși în întovărire.

Este însă tot atât de adevărat că instructorii n-au întotdeauna timpul necesar să stea în organizațiile de bază să îndrumare calitativă a comitetelor U.T.M. Unele sarcini urgente, de pildă, le răpesc instructorilor zile întregi. Cum se poate atunci rezolva această stare de lucruri? În multe rânduri, ni s-a arătat să folosim instructorii neșosii din producție cu ajutorul cărora să putem cuprinde toate organizațiile de bază într-un timp mai scurt și cu mai mult folos. În această privință, noi am făcut primii pași. Am scris un număr de instructori necesari din producție care ne-au dat o mână de ajutor și cu ocazia deschiderii anului de învățământ politic și în ceea ce privește tinerea de conferințe sau a mobilizării utemiștilor și tinerilor la diferite acțiuni de folos obște.

Nu mai vorbesc de ajutorul pe care l-am primit de la ei în perioada preschimbării documentelor de organizație. Instructorii acționează însă nu constituie încă, din păcate, acei ajutor care să ne permită să facem un salt în munca noastră. Și aceasta bineînțeles nu din vina lor, ci din vina comitetului raional. Nu știu care este situația în alte raioane, noi însă nu am reușit încă plină măsură să-i îndrumăm pe instructorii neșosii din producție cu toată seriozitatea, să-i instrum temeinic mergând chiar cu ei pe teren. Toate acestea au făcut ca unii dintre ei să nu se bucură încă de prestigiu convenit nici în fața conducătorilor întreprinderilor și instituțiilor și nici chiar în fața tuturor comitetelor organizațiilor de bază U.T.M.

Nu li-am propus ca în cel mai scurt timp să lihidăm cu aceste lipsuri și să facem o cotitură în munca cu instructorii. În felul acesta sîntem siguri că munca de conducere, de îndrumare concretă a organizațiilor de bază se va îmbunătăți la noi simțitor.

Margareta Kelemen răspunde de câteva comuna, adică de un sector al raionului, de aproape un an. Organizațiile de care se ocupă mai mult și reușește să le îndrume în mod concret, sînt printre cele mai bune. Să luăm, de pildă, organizația de bază U.T.M. din gospodăria colectivă Fundeni. În toamnă, din cauza timpului ploios aci s-a întârziat cu stringerea norumbului. În zilele prielnice culesului, Margareta Kelemen a mers împreună cu tinerii la câmp, a văzut stadiul în care se află culesul și după ce s-a sfătuit cu secretarul organizației de bază, a porumbul să fie cules cu foi cu tot (aceasta pentru ca să nu se mai piardă timp cu curățatul și să nu se mai risipească altor zile nefavorabile culesului). Cu aprobarea organizației de partid, utemiștii au urmat statul instructorului noastre și astfel porumbul a fost strins la timp, iar după aceea în câteva seri de muncă a fost și curățat.

Datorită muncii depuse de către Margareta Kelemen, utemiștii din Fundeni s-au evidențiat în munca de organizație propriu-zisă și în munca de învățământ politic U.T.M. pe care le frecventează cu regularitate, utemiștii se ocupă de pregătirea tinerilor neorganizati din sat etc.

Așa stau lucrurile în aceste două organizații de bază. Situația nu se prezintă însă la fel în toate organizațiile de bază ale raionului nostru. Și aceasta din cauză că instructorii comitetului nostru raional nu se ocupă cu același interes de toate organizațiile de bază.

Iată, aceeași instructor, tovarășul Kelemen, din comuna Cobătești, din care auzează din 21 de membri ai organizației noastre numai 2 sunt înscrși în întovărire.

Este însă tot atât de adevărat că instructorii n-au întotdeauna timpul necesar să stea în organizațiile de bază să îndrumare calitativă a comitetelor U.T.M. Unele sarcini urgente, de pildă, le răpesc instructorilor zile întregi. Cum se poate atunci rezolva această stare de lucruri? În multe rânduri, ni s-a arătat să folosim instructorii neșosii din producție cu ajutorul cărora să putem cuprinde toate organizațiile de bază într-un timp mai scurt și cu mai mult folos. În această privință, noi am făcut primii pași. Am scris un număr de instructori necesari din producție care ne-au dat o mână de ajutor și cu ocazia deschiderii anului de învățământ politic și în ceea ce privește tinerea de conferințe sau a mobilizării utemiștilor și tinerilor la diferite acțiuni de folos obște.

Nu mai vorbesc de ajutorul pe care l-am primit de la ei în perioada preschimbării documentelor de organizație. Instructorii acționează însă nu constituie încă, din păcate, acei ajutor care să ne permită să facem un salt în munca noastră. Și aceasta bineînțeles nu din vina lor, ci din vina comitetului raional. Nu știu care este situația în alte raioane, noi însă nu am reușit încă plină măsură să-i îndrumăm pe instructorii neșosii din producție cu toată seriozitatea, să-i instrum temeinic mergând chiar cu ei pe teren. Toate acestea au făcut ca unii dintre ei să nu se bucură încă de prestigiu convenit nici în fața conducătorilor întreprinderilor și instituțiilor și nici chiar în fața tuturor comitetelor organizațiilor de bază U.T.M.

Nu li-am propus ca în cel mai scurt timp să lihidăm cu aceste lipsuri și să facem o cotitură în munca cu instructorii. În felul acesta sîntem siguri că munca de conducere, de îndrumare concretă a organizațiilor de bază se va îmbunătăți la noi simțitor.

KELEMEN KAROLY
secretar al Comitetului raional U.T.M.
Odohel, Regiunea Autonomă Maghiară

KELEMEN KAROLY
secretar al Comitetului raional U.T.M.
Odohel, Regiunea Autonomă Maghiară

Construcții ale cincinalului

Hydrocentrala de pe apa Sadului

Construiești o fabrică lângă un oraș. Pe calea ferată îți sosesse utilajele grele ce înlocuiesc munca omului: excavatoare, buldozere, macarale. Pe șosea vin autocamioane încărcate cu ciment. Torni fundajile și apoi, tot timpul, materialul îți sosesse la vreme. Când urei să montezi mașinile, anuși și vagoanele de cale ferată îți le aduc imediat.

Dar ia gîndește-te ce faci când ai de rădicat o construcție în vârful unui munte. Nu-ai aici cale ferată și nici șosea. Cum să aduci materialele? Și câte nu-ți trebuie! Să cari, singur, nici vorbă. Atunci? Atunci peretele materiale? Vechile poteci le țergi în drumuri pentru mașini, iar marurile erlor le înalți și așezi cale ferată.

Cam așa s-a întâmplat și pe valea Sadului.

Undeva pe apa Sadului, în inima muntelui, a poposit un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni.

Undeva pe apa Sadului, în inima muntelui, a poposit un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni.

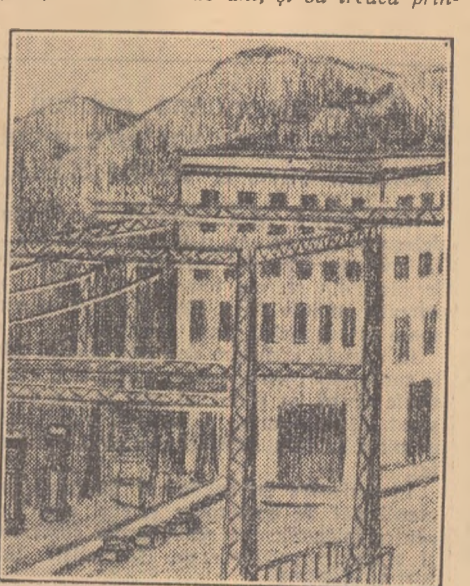
Undeva pe apa Sadului, în inima muntelui, a poposit un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni.

Undeva pe apa Sadului, în inima muntelui, a poposit un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni.

Undeva pe apa Sadului, în inima muntelui, a poposit un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni. Ei veniseră să construiască în vârful muntelui un grup de oameni.

lar betonul prindea, se înalța. Se încheia de beton calea apei. Maistrul Crișan își împărșește echipa: unii în tunel, alții la baraj.

La celălalt capăt al tunelului, Sadul era forțat. Era forțat să-și schimbe cursul și să-și facuse în mii de ani, și să treacă prin-

tr-un munte. De vadul lui sfîncos era nevoie pentru construirea unei platforme de beton.

Dacă punem la socoteală și această nouă galerie atunci în câte locuri a fost sfredelit muntele? În trei: galeria de aducțiune, galeria pentru goșirea pe fund și galeria pentru schimbarea cursului. Cît de puternic este omul! Oprește rîul, îl face să urce prin munte, să coboare pe unde are el nevoie. Așa au exclamat și tinerii Ion Codreanu și Gheorghe Firică. Veniseră pe șantier fără să cunoască vreo meserie. Alături de comunistul Gheorghe Boartă au învățat să armeze betonul.

— Ca să stea aici în vîrf de munte, trebuie să-l prinzi în chingi de fier. Uite așa... Pe platforma făcută în ochiul vad al Sadului s-au pus fundațiile unei clădiri. Pe peretele muntelui din față a început să fie întinsă o conductă mare de oțel: conducta forțată.

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

și curentul produs de hidrocentrala Sadu 5 a pornit să alerge de-a lungul liniilor de înaltă tensiune.

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

— Si au mai trecut zile, săptămîni, luni. Bucăriile de conductă, de cîte 10—12 tone fiecare, au fost întinse în sus, sute de metri, pe pieptul muntelui. Pe fundațiile de pe platformă s-a înălțat o clădire mare, albă. Alături de ea, o instalație cu transformatori și interupători. Galeria de aducțiune este acum terminată. E un tunel rotund, betonat și captușit cu lapte de ciment. S-au făcut ultimele suduri, s-au strîns legăturile instalațiilor și galeria „golirea de fund” a fost închisă. Apa s-a urcat pe pieptul barajului de beton. A pătruns apoi în galeria de aducțiune, a alergat la vale și a căzut prin conductă forțată. Jos, în clădirea albă, conducta forțată se termină la gurile turbinelor. Năvălind cu putere, apa a împins paletele turbinelor, iar acestea au pus în mișcare generatorii. Un buton apăsat, un contact anclanșat

Cu privire la relațiile economice romino-chineze

Ca rezultat al discuțiilor purtate de delegațiile guvernamentale ale ambelor țări în spirit prietenesc și înțeleger reciprocă, la 3 ianuarie 1956 s-a semnat la București Acordul privind livrările reciproce de mărfuri între R.P. Chineză și R.P. Română pe anul 1956.

În conformitate cu listele anexate la Acord, R. P. Chineză va livra în R. P. Română cositor, azbest, iută, fibre de bambac, lînă, piei, minereu de fier, produse alimentare etc. necesare economiei noastre naționale.

R. P. Romnă va livra R. P. Chineze termocentrale electrice, instalații de foraj de mare adîncime, tractoare, cazane, cisterne, produse petrolifere etc.

Volumele schimburilor de mărfuri prevăzute în Acordul pe 1956 este simțitor mai mare față de volumul Acordului pe 1955, contribuind în iulul acesta la dezvoltarea continuă a economiei ambelor țări.

Acordul a fost semnat din partea romnă de Nicolae Anghel, locțiitor al Ministrului Comerțului Exterior, iar din partea R.P. Chineze de către Ke Bo nian, ambasadorul R. P. Chineze la București.

(Agerpres)

Purtători ai insignei de „Prieten al cărții”

In regiunea Ploiești

(De la corespondentul nostru).

Zăbile acestea, mulți tineri din uzine și fabrici, școlile petroliere, din școli, sate și comune, emoționați dar stăpîni pe cele înscrise din cărțile citite, se prezintă în fața comisiilor de organizare a concursului „Lubiți cartea”, pentru discuții finale.

In regiunea Ploiești, organizată de comitetul U.T.M. de la școlă Boldesti, comisia locală condusă de tov. Mihăilă Ștefan, bibliotecar, a hotărît înminarea insignei de „Prieten al cărții” unui număr de zece tineri frunțași în producție, frunțași în cultură, cu ocazia festivităților de înminare a insignei. În concursul „Lubiți cartea” s-au mai înscris încă 10 tineri petroliști de la această școlă.

In organizația de bază U.T.M. din întreprinderea „Feroemal” din Ploiești, membrul brigăzii de turnători, în frunte cu responsabilul Iuliu Ion, s-au prezentat în fața comisiilor pentru discuții finale.

Ei, la fel ca și tinerii petroliști de la școlă Boldesti, poartă acum cu mîndrie pe piepturile lor insigne de „Prieten al cărții”.

In regiunea Ploiești, au trecut pentru discuții finale, prin fața comisiilor de organizare, peste 600 de participanți la concurs. Dintre aceștia, 160 tineri muncitori și țărani muncitori poartă acum insigne de „Prieten al cărții”.

In regiunea Baia Mare

(De la corespondentul nostru).

Cînd au luat discuții finale, răspunsurile curgeau înflăcărate. Tinerii și-au însușit o parte din bogatul tezaur al culturii și, odată cu aceasta, s-au simțit mai călți, mai plini de devotament față de partid, față de patrie.

Strungarii utemiști Vasile Joldoși și Vlaicu Toma de la uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej” din oraș, citind pe Ostrovski și pe Polevoi, și-au călțit voința și au ajuns frunțași în producție.

Utemistul Gheorghe Bolea, elev în clasa a X-a a școlii medii de 10 ani, citind pe Lenin a înțeles cu mai multă profunzime care sînt sarcinile de seamă ale tinerilor muncitori de la oraș și sate în construirea socialismului.

De asemenea, utemiștii Petru Trifan, Angela Bojoc sau Alexandru Tyentyuși — activiști ai organizației U.T.M. — citind pe Ostrovski, pe Șolohov — vor munci mai bine în rezolvarea sarcinilor lor.

Odată discuțiile finale terminate cu succes ei au primit insigne și brevetele de „Prieten al cărții”. După ce tovarășii Nicolae Dumnea, activist al Comitetului orașesc U.T.M. Baia-Mare, le-a înminat brevetele și insignele, noi prietenii al cărții s-au angajat să citească mai mult, mai mult, în scopul ridicării nivelului lor cultural.

In aceeași zi, au fost declarați purtători ai insignei „Prieten al cărții” alte zece tineri din întreaga regiune. În raionul Carei, comisiile au purtat discuții finale cu 150 de tineri participanți la concurs. Printre cei care au primit insigne și brevetele de „Prieten al cărții” sînt: mecanic, Ion Zdrăreanu, brutar la întreprinderea de panificație din Tașnad, Carol Bota, activist al Comitetului raional U.T.M. Carei și Florica Inceț, elevă a școlii pedagogice.

Plecarea delegații străini care au sosit la lucrările celui de al 11-lea congres al P.M.R.

Miercuri au părăsit Capitala tovarășii Partidului Muncitoresc din România, membrii delegației din Ungaria, reprezentanții Uniunii Populare Revoluționare din România, reprezentanții Uniunii Populare Revoluționare din Bulgaria și reprezentanții Uniunii Populare Revoluționare din Cehoslovacia.

La plecare au avut loc discuții de natură tehnică și de natură politică. Delegațiile au fost însoțite de tovarășii: N. Ceaușescu, I. Cozma, M. Florescu, Emil Popa, T. Rudențu, Gh. Fericeanu și alții.

(Agerpres)

În sala de examen

Într-o discuție neoficială, tovarășul Buju Ion, rectorul Institutului de Căi Ferate din București spunea despre grupa de studenți 243: este una din cele mai bune grupe din ultimii trei ani. Precizie în răspunsuri, maturitate, seriozitate în pregătire, iată câteva din calitățile membrilor acestei grupe.

Am asistat la examenul pe care membrii grupeii — studenții în anul IV la Facultatea de mecanică — l-au dat la „mașini de ridicat”. Examenul nu era de loc ușor. Fiecare student trebuia să răspundă la trei întrebări care cereau toate un control precis al calculului matematic, stăpînirea tainelor de senului tehnic. Urmărind felul cum studenții își susțineau temele am înțeles că aprecierii rectorului, conducătorului examenului, era pe deplin justificată.

Vulpecu Mircea este organizator de grupă U.T.M. În perioada presesunii de examene toată atenția organizatorului de grupă a fost îndreptată spre mobilizarea studenților pentru predarea la timp a proiectelor. Străduindu-se depuse de triungul grupui au fost înnumerate de succes. Studenții și-au

prezentat la timp proiectele și timpul rămas liber a fost folosit pentru recitarea cursurilor. Așa se explică — printre altele — faptul că la examen studenții s-au prezentat bine pregătiți.

Ceea ce trebuie remarcat în primul rînd în legătură cu acest examen este intervenția activă a conducătorului, profesorul Buju Ion. Studentul Ștefănescu Vladimir a umplut o tablă cu formule matematice — toate juste — dar profesorului i s-a părut că însușirea acestora a fost făcută mecanic. Ca atare, a intervenit în explicațiile studentului, și-a exprimat îndoiala cu privire la adevărul unei formule, punîndu-l pe tînărul examinat în situația de a-și apăra punctul de vedere dovedind astfel felul temeinic în care și-a însușit cunoștințele. Asemenea intervenții s-au mai produs și la alți studenți examinați.

Pină spre ora prînzului din cel 15 membri ai grupii fuseseră examinați 12. Dintre aceștia, 8 au primit calificative de „foarte bine”, 3 de „bine” și unul „suficient”.

I. D.

Paolo Pascetti

CORESPONDENTUL „SCINTEII TINERETULUI” LA ROMA

Prin ieșirea din cursă a „bătrînilor” Zeno Colà și Carlo Monti, experții italiei au fost slăbiți și mișele pe sportivii tineri pe care i-au încredințat antrenorilor italiei și străini.

Puternic este și lotul scandinav, care va cuprinde mulți tineri ce s-au evidențiat în cursul ultimelor competiții. În Finlanda, de exemplu, în vederea jocurilor de la Cortina, antrenamentele s-au desfășurat timp de două stagii. Nici nu se terminase bine campionatele mondiale de la Falun pentru o selecționare cît mai perfectă a sportivilor, pentru a-și pregăti „după metoda sovietică” și pentru a prezenta la Olimpiadă în cele mai bune condiții de formă.

Suedezii și norvegienii au realizat o pregătire aproape identică cu cea a finlandezilor și se vor prezenta bine înfeșate în calitate de favoriți ai probei de fond și mare fond. Adversarii lor cei mai importanți vor fi fondisti sovietici, care vor realiza cu aceștia luptele de la campionatele mondiale de la Falun. Reduțabil par să fie și fondisti romini și bulgari, deși cu privire la aceștia ne lipsesc informații tehnice individuale. Se știe că ei au realizat o pregătire foarte bună.

Interesantă va fi de asemenea și întrecerea dintre patinatorii din U.R.S.S., Suedia și S.U.A. Americanii, care au reușit multe victorii la Olimpiada de la Oslo din 1952, se vor găsi la Cortina în fața specialiștilor sovietici, cîștigători ai campionatului mondial și în prezent deținători ai aproape tuturor recordurilor mondiale masculine și feminine.

Așa se prezintă în linii mari lotul participanților. Un examen mai amănunțit nu va putea fi întreprins decît atunci cînd toate națiunile participante vor anunța numele sportivilor ce le vor reprezenta în diferite probe.

In același timp, continuă cu febrilitate lucrările de organizare. De curînd, a fost inaugurat stadionul de ghiță de la Cortina, în timp ce pista de ghiță pentru patinaj-viteză de la Misurina este pe punctul de a fi terminată. Noui stadion de la Cortina este bine utilat. Pista de ghiță se întinde pe 4.200 metri pătrați și cuprinde două terenuri de hochei de cîte 30x60 m. Stadionul are o capacitate de 12.000 locuri, dintre care 3000 pe bănci. El este în formă de potocovă și va găzdui campionatul de hochei și probele de patinaj artistic.

Pista de la Misurina pentru probele de viteză se află la circa 12 km. de Cortina și are o lungime de 400 m. În jurul pistei sînt instalații tribunele care vor putea adăposti 6000 persoane. Au fost terminate de asemenea cele patru piste pentru probele de ski alpin și pentru cele 7 probe de fond. La capatul traseelor se află stadionul de zapadă frambînă pentru sărituri are un punct critic de 72 m. și care permite efectuarea unor sărituri pe o lungime maximă de 72 m. La probele de săritură cu 30.000 persoane. De pe acum, totul este gata. Cortina d'Ampezzo este în așteptarea sportivilor gata să contribuie la întărirea legăturilor de prietenie între pop

Noi știri din Paris asupra alegerilor:

- Peste 5 milioane de voturi acordate P. C. F.
- Grupare a forțelor de stînga — cerință a alegătorilor
- Neliniștea cercurilor reacționare
- „Sfaturi“ de peste Ocean

(Urmare din pag. 1-a)

Creștina duc o activitate febrilă, urmărind să facă posibilă crearea în cadrul viitoare A. Adunării Naționale a unei alianțe între toate partidele de dreapta și de centru. Incercind să realizeze o asemenea alianță, menită să asigure continuarea de către noua Adunare Națională a politicii falimentare sprijinită de majoritatea reacționară din fosta Adunare și condamnată cu hotărâre de poporul francez în alegerile din 2 ianuarie, primul ministru Faure a declarat că între partidul R.G.R. cunoscut de el și partidele din coaliția condusă de Mendès-France, nu există posibilități fundamentale și că în consecință A. Adunare ar trebui să formeze în viitor o alianță cu un front unic anticomunist. Acest front ar trebui să meargă de la centrul-stînga la centrul-dreapta, adică incluzînd partidul socialist, partidul radical-socialist, moderatul, U. D. S. R. și alte partide („New York Times“). După părerea ziarului „New York Times“, crearea unei asemenea alianțe în cadrul viitoare Adunării Naționale ar fi singurul mijloc eficient pentru „contracurarea viitoarelor acțiuni ale deputaților comunisti“.

Manevrele reacțiunii franceze se lăvăscă însă de puternic curent de opinie din in-

treaga țară, în favoarea creării unui front comun al tuturor forțelor republicane.

Subliniind că votul popular din 2 ianuarie a arătat că țara a votat pentru forțele de stînga, ziarul democrat scrie că realizarea Frontului Popular este necesară și posibilă.

În fruntea luptei pentru constituirea unui Front Popular al tuturor forțelor republicane se află Partidul Comunist Francez care, ca și în timpul campaniei electorale a dus o luptă neobosită pentru unificarea de acțiune între comunisti, socialiști și alți republicani.

Votul din 2 ianuarie a arătat că posibilitatea creării unui nou Front Popular există azi în Franța. „Curentul de stînga din țară, scrie „L'Humanité“, este încă cu mult mai puternic decît reiese chiar din importanțele cîștiguri realizate de comunisti și din pierderile înregistrate de listele de dreapta. Rezultatele arată că în întreaga țară se manifestă o forță uriașă de care va trebui să se țină seama. În această forță ne punem noi încredere fără margini. Rezultatele alegerilor ne-au dat dreptate, nouă celor care ne-am exprimat convingerea că țara va vota pentru forțele de stînga. Partidul Comunist se pregătește acum pentru o altă luptă care va începe — lupta pentru unirea în noua Adunare a tuturor forțelor de stînga“.

Ziare americane publică o scrisoare a delegației agricole romine care a vizitat S.U.A.

NEW YORK 4 (Agerpres). — Membrii delegației romine care a vizitat recent S.U.A. la invitația dl-ilor R. Garst și dr. G. Schutz fermieri din statele Iowa și Minnesota, au adresat înainte de a părăsi S.U.A. o scrisoare principalilor ziare americane.

În această scrisoare delegații romine aduc la cunoștință opiniei publice din S.U.A. obiectivele vizitei lor și modul cum ea s-a desfășurat. Ei mulțumesc pe această cale pentru primirea caldă și ospitalitatea ce li s-au arătat.

În scrisoare se subliniază interesul larg manifestat de numeroase cercuri americane pentru intensificarea schimburilor comerciale și vizitelor reciproce de specialiști între S.U.A. și R.P.R.

În încheierea scrisorii, membrii delegației aduc mulțumiri tuturor ziarelor americane care au relatat despre vizita lor în S.U.A. Textul scrisorii a fost publicat, integral sau parțial, de mai multe ziare americane printre care „Washington Post“, „New York Herald Tribune“ și „Daily Worker“.

„S. U. A. au suferit o înfrîngere serioasă în alegerile franceze“

transmite agenția United Press

WASHINGTON 4 (Agerpres). — Rezultatele alegerilor parlamentare din Franța au provocat înfrîngere în rîndul cercurilor conducătoare americane care au așteptat „cu emoții și nerăbdare“ aceste alegeri „importante nu numai pentru viitorul Franței, ci și pentru viitorul întregii alianțe atlantice“.

„După cum sublinia ziarul „New York Herald Tribune“ în abunința scrinului.

„Faptul că Partidul Comunist Francez a obținut aproape cinci milioane și jumătate de voturi, adică cu peste 500.000 voturi mai mult decît în alegerile din 1951, ale căror rezultate au fost apreciate atunci de presa americană drept „catastrofale“ pentru politica atlantică, a determinat pe majoritatea comentatorilor americani să sublinieze că o țară în care cel mai puternic partid este Partidul Comunist nu poate decît să nemulțumească oficialitățile americane. Reflecționd remușturile cercurilor conducătoare din S.U.A., agenția United Press scrie că acestea „au ajuns la concluzia că Franța nu va fi aliată de încredere de care au nevoie S.U.A. în Europa“.

În anumite cercuri politice din capitala S.U.A. se vorbește deschis despre o eventuală revizuire a politicii americane față de Franța.

Correspondentul aceleiași agenții afirmă că „S.U.A. au suferit o înfrîngere serioasă în alegerile franceze“.

Ziarele trusturilor americane afirmă că „în punct de vedere al intereselor atlantice, în Franța lucrurile merg prost“ (New York

Times) iar „în rezultatul alegerilor parlamentare franceze conducătorii politici americani nu pot găsi nimic care să-i satisfacă cît de cît“ (Wall Street Journal). Asemenea constatări se împletesc cu diferite amenințări la adresa Franței și imixțiuni în treburile interne ale Franței. Astfel, la Washington se vorbește deschis despre manevre care ar trebui puse la cale pentru „regurparea elementelor... care în ciuda anumitor dorințe din trecut au o linie de conduită destul de apropiată unele de celelalte“.

Ziarul „Wall Street Journal“ nu uită să amintească că asemenea „rezultate neplăcute“ pentru S.U.A. au fost posibile în ciuda faptului că Franța primește „ajutor american“.

Correspondentul agenției United Press subliniază că rezultatele alegerilor ar putea avea o influență negativă asupra atitudinii Congresului față de ajutorul american pentru Franța.

„Cerință înțeleasă imediată a alocațiilor în dollars către Franța, ziarul „Daily Mirror“, care nu se dă înlăturat de la insulte și amenințări la adresa poporului francez, recunoaște deschis că deruta și nemulțumirea cercurilor conducătoare americane se explică prin aceea că „cîștigurile uluitoare obținute de comunisti într-un moment ca cel de față pot fi interpretate din punctul de vedere al S.U.A. drept o atitudine anti-americană. Într-un cuvînt, scrie ziarul, am suferit o înfrîngere severă din partea poporului francez“.

„Dezamăgire și disperare“ în cercurile reacționare engleze

După cum subliniază correspondentul agenției United Press, unele cercuri politice britanice și-au exprimat „dezamăgirea și disperarea la aflarea rezultatelor din Franța“. Correspondentul adaugă că cercurile politice din Londra „au urmărit dealtfel cu îngrijorare crescîndă desfășurarea campaniei electorale franceze, în cadrul căreia s-a putut constata popularitatea de care se bucură Partidul Comunist“.

Ziarul „Times“ este alături de înfrîngerea de marele succes al Partidului Comunist Francez, încît scrie că rezultatele alegerilor „sînt mai sinistre decît erau de așteptat“.

În cercurile conducătoare de la Bonn și în anumite succese Partidului Comunist

Francez a provocat o reacție deosebit de puternică. Correspondenții de presă de la Bonn relatează că cercurile politice vest-germane sînt „uluite de succesul comunistilor“. Ele afirmă că rezultatul alegerilor din Franța trebuie să constituie un avertisment serios pentru conducătorii occidentali“.

În timp ce în cercurile reacționare din țările occidentale sîmbra privitoare la marea victorie a Partidului Comunist Francez a provocat neliniște și derută, în rîndurile forțelor democratice din toată lumea această știre a fost primită cu bucurie și entuziasm. Partidul Comunist Francez a primit și primește telegrame și mesaje de felicitări din toate țările.

Comentarii asupra politicii externe a U. R. S. S.

Primul ministru Nehru

DELHI 4 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, în cadrul unei vizite roșite în orașul Agra, primul ministru al Indiei, Nehru, s-a ocupat de problema teritoriului Goa și a declarat că „cu cît portughezii vor părăsi mai repede acest teritoriu, cu atît va fi mai bine“. Premerul înclină și-a reafirmat convingerea că India trebuie să ajungă prin metode pașnice la rezolvarea problemei teritoriului Goa.

Referindu-se la declarațiile lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov care au sprijinit politica Indiei în această problemă, Nehru a subliniat că cel doi conducători sovietici au exprimat o părere „bine chibzuită“.

„Sînt ridicole, a precizat Nehru, afirmațiile unor oameni de stat și ziare din străinătate că India nu ar aproba declarațiile lui Bulganin și Hrușciov“.

Ziaristul american Lippman

NEW YORK 4 (Agerpres). — Comentînd cuvîntările roșite de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în cadrul sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., observatorul ziarului „New York Herald Tribune“, Lippman, scrie: „Bulganin și Hrușciov s-au înalpat din India, Birmania și Afganistan plini de convingerea îmbrucătoare... că au ajuns cu succes la un acord cu cei care exprimă starea de spirit și năzuințele naționale ale principalelor țări din Asia de sud“.

„Dacă s-ar trece cu vederea toate acestea, ar însemna realmente să se dea dovadă de neapăsare, observă Lippman. S-a petrecut ceva serios și real și aliații occidentali au suferit

intr-adevăr un mare eșec. Diplomazia sovietică a obținut un succes remarcabil. Negînd sau ignorînd acest succes nu ne vom înșela decît pe noi înșine“

Unii își scot haina la frizer alții nu, aceasta depinde de gust dar să te tunzi stînd cu mitraliera pe genunchi e nemăslînit. Dar în Cipru așa procedeză soldații englezi — după cum se vede în fotografie — de teamă nu că vor fi ciușiiți cu mașina de tuns, ci de frica întîlnirii cu patrioții ciprioți. Aceștia luptă pentru independența patriei lor înfrîntînd teroarea colonialistă.

„Scînteia tineretului“
Pag. 4-a 5 ianuarie 1956

Ședința festivă de la Berlin consacrată celei de a 80-a aniversări a lui Wilhelm Pieck

BERLIN 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 ianuarie, Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania, guvernul Republicii Democratice Germane și Consiliul Național al Frontului Național al Germaniei Democratice au convocat la Berlin o ședință festivă consacrată celei de a 80-a aniversări a lui Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democratice Germane.

Participanții la ședința festivă au salutată cu aplauze furtunoase apariția în sală a delegației sovietice, condusă de K. E. VOȘILOV, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și jormată din P. N. POSPELOV, O. V. KUUSINEN, E. D. STASOVA și G. M. PUŠKIN, precum și a delegației Republicii Populare Chineze în frunte cu GIU DE, vicepreședintele R. P. Chineze, a delegației Republicii Populare Poloneze în frunte cu A. ZAWADSKI, președintele Consiliului de Stat, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a delegației Republicii Cehoslovace în frunte cu K. BACILEK, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia și prim-secretar al C.C. al P.C. din Slovacia, a delegației Republicii Populare Ungare în frunte cu I. KOVACS, membru al Biroului Politic și membru al secretariatului Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a delegației Republicii Populare Romine, în frunte cu CONSTANTIN PIRVULESCU, președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R. și membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Român, a delegației Republicii Populare Bulgarie în frunte cu G. DAMIANOV, președintele Prezidiului Adunării Populare și membru al Biroului Politic al C.C. al

Partidului Comunist din Bulgaria, a delegației Republicii Populare Democratice Coreene în frunte cu KIM DU BON, președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme și membru al Consiliului Politic al C.C. al Partidului Muncii, a delegației Republicii Democratice Vietnam în frunte cu TON DIK THANG, președintele Prezidiului Adunării Naționale, a delegației Republicii Populare Mongole în frunte cu SAMBU, președintele Prezidiului Marii Hural Populare, a delegației Republicii Populare Albania în frunte cu H. LESHI, președintele Prezidiului Adunării Populare, a delegației Partidului Comunist Francez în frunte cu MARCEL CACHIN, membru al C.C. al P.C. Francez, a delegației Partidului Comunist din Marea Britanie în frunte cu HARRY POLLIT, secretar general al partidului, a delegației Partidului Comunist din Spania în frunte cu DOLORES IBARRURI, secretar general al partidului, a delegației Partidului Comunist din Austria, în frunte cu J. KOPELNIK, președintele partidului, H. HAGBERG, președintele Partidului Comunist din Suedia, precum și a membrilor delegațiilor partidelor comuniste din Italia, Belgia, Olanda, Elveția, Islanda și Luxemburg.

Participanții la ședința solemnă au salutată cu aplauze furtunoase și îndelungate apariția în loja prezidențială a lui Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democratice Germane.

Ședința festivă a fost deschisă de E. CORRENS, președintele Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democratice.

Apoi, E. Correns a dat cuvîntul lui W. Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., care a salutată cu căldură pe Wilhelm Pieck.

Cuvîntarea lui W. Ulbricht

În numele Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, al clasei muncitoare și al tuturor forțelor patriotice din R. D. Germană, Walter Ulbricht l-a felicitat călduros pe președintele Republicii Democratice Germane Wilhelm Pieck cu prilejul celei de a 80-a aniversări și l-a urat multă sănătate.

W. Ulbricht a subliniat că președintele R. D. Germane, Wilhelm Pieck, este președintele primului stat muncitoresc-țărănesc din Germania, care este un stat cu adevărat democratic în istoria Germaniei și că el se bucură de dragostea întregului popor.

Evoind viața lui Wilhelm Pieck, W. Ulbricht a subliniat meritele remarcabile ale acestuia în lupta pentru interesele oamenilor muncii și ale întregului popor german.

În lupta pentru pace, împotriva militarismului german, a fascismului și războiului, a scos în evidență meritele lui în construirea primului stat muncitoresc-țărănesc din istoria Germaniei — Republica Democrată Germană.

W. Ulbricht a relevat în continuare meritele însemnate ale președintelui R. D. Germane, Wilhelm Pieck, în ceea ce privește întemeierea Partidului Comunist din Germania, precum și unificarea Partidului Comunist din Germania și a Partidului socialist-democrat din Germania în Partidul Socialist Unit din Germania.

În încheiere, Walter Ulbricht a urat lui Wilhelm Pieck, lui credincios al clasei muncitoare germane, multă sănătate și putere în activitatea sa viitoare pentru binele păcii, democrației și socialismului.

Cuvîntarea lui Otto Grotewohl

Otto Grotewohl a scos în evidență meritele de seamă ale președintelui R. D. Germane, Wilhelm Pieck, în lupta pentru interesele clasei muncitoare germane și ale întregului popor german.

Prin lupta sa neobosită pentru cauza poporului, a declarat Otto Grotewohl, Wilhelm Pieck și-a cîștigat încrederea și dragostea tuturor oamenilor progresiști și iubitori de pace, a poporului nostru și a milioane de oameni din lumea întreagă. Vorbitorul a subliniat deosebit de marele merit al lui W. Pieck în realizarea unității mișcării muncitorești germane, în stringerea rîndurilor tuturor forțelor antifasciste democratice, în construirea înărilor stat muncitoresc-țărănesc, Republica Democrată Germană.

O. Grotewohl a declarat apoi că întreaga activitate a lui Wilhelm Pieck a contribuit la dezvoltarea Republicii Democratice Germane ca stat german cu adevărat democratic, iubitor de pace și suveran.

El a subliniat că puterea muncitorească-țărănească, în condițiile construirii bazelor socialismului de către clasa muncitoare, în alianță cu țărănimia muncitoare și cu intelectualitatea progresistă, este un bastion al păcii, democrației și progresului, pe care se bazează toate forțele patriotice progresiste și iubitoare de pace din întreaga Germanie în lupta comună pentru o Germanie unită, democratică și iubitoare de pace, împotriva forțelor militarismului și reacțiunii.

Iubite tovarășe președinte, a spus în încheiere O. Grotewohl, primii recunoștința noastră profundă pentru întreaga activitate măreață pe care ai depus-o de-a lungul vieții dumneavoastră, pentru poporul german.

După alți vorbitori a luat cuvîntul K. E. VOȘILOV, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice, care a spus printre altele:

Cuvîntarea roșită de K. E. VOȘILOV

Mult stimate tovarășe președinte, iubite tovarășe Wilhelm Pieck! Permiteți-mi ca, în numele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., al guvernului sovietic, al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al întregului popor sovietic, să vă salut și să vă felicit din inimă cu prilejul celui de a 80-a aniversări a glorioasei dvs. vieți (aplauze furtunoase, prelungite).

Deosebit vă salută cu un sentiment de profund respect pe dvs. unul din cei mai vechi și eminenți militanți ai mișcării muncitorești germane și internaționale, președintele Republicii Democratice Germane, primul stat muncitoresc-țărănesc din istoria poporului german — stat care a pus bazele dezvoltării democratice și pașnice a Germaniei (aplauze).

Ca luptător de avangardă pentru cauza clasei muncitoare, ai închinat mai bine de 60 de ani din glorioasa dvs. viață mișcării muncitorești revoluționare. În vremurile grele ale vieții poporului muncitor din Germania, dvs., tovarășe de luptă al lui Karl Liebknecht și al Rosei Luxemburg, al lui Franz Mehring și al Clarei Zetkin, ai fost împreună cu ei în fruntea clasei muncitoare

și a tuturor oamenilor progresiști din Germania, în lupta lor împotriva militarismului german și a reacțiunii, pentru libertatea poporului german (aplauze prelungite).

Educînd clasa muncitoare germană și pe toți oamenii muncii în spiritul marxism-leninismului și al internaționalismului proletar, dvs. ai luptat cu intransigență pentru stîrpirea oportunistului și sovinișmului din rîndurile mișcării muncitorești germane, pentru prietenia între popoare, dvs. ai fost primul din mișcarea muncitorească germană care au salutată cu căldură revoluția din 1905 din Rusia.

Ai primit cu entuziasm Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, și împreună cu alți militanți eminenți ai clasei muncitoare germane, ai fost în fruntea muncitorilor revoluționari în timpul Revoluției din noiembrie 1918 din Germania.

Dvs. ai fost unul din întemeietorii Partidului Comunist din Germania, a cărei creare a însemnat victoria ideilor marxism-leninismului și sînt constituit un punct de cotitură în istoria mișcării muncitorești germane. În perioada Weimărului, dvs. împreună cu neuitatul Ernst Thälmann, eminent conducător al Partidului Comunist din

Tratatul sovietico-iugoslav privind folosirea pașnică a energiei atomice

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS. Zilele trecute s-au încheiat la Moscova tratativele dintre Direcția generală pentru legăturile economice și delegația Republicii Populare Federative Iugoslavia, în frunte cu Franc Kos, ministru plenipotențiar al secretariatului de Stat pentru Afaceri Externe. Tratatul are avut ca obiect colaborarea dintre Uniunea Sovietică și R.P.F. Iugoslavia în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

În cursul tratatelor, care au luat parte de asemenea oameni de știință și specialiști sovietici, s-au discutat probleme concrete în legătură cu colaborarea dintre cele două părți; schimbul de literatură științifică și de specialitate și de documentație tehnică; ajutorul tehnico-științific pentru construirea unui reactor atomic experimental în Iugoslavia, prin executarea lucrărilor de proiectare, confecționarea utilajului, montarea, reglarea și punerea în funcțiune a reactorului atomic, livrarea de materiale dezagregabile și alte materiale de către U.R.S.S.; trimiterea de specialiști iugoslavi în U.R.S.S. pentru a lua cunoștință și a participa la lucrările care se efectuează la centrele de cercetări științifice din Uniunea Sovietică; trimiterea în Republica Populară Federativă Iugoslavia de specialiști sovietici pentru a lua cunoștință și a participa la lucrările care se efectuează la centrele iugoslavo-sovietice științifice în domeniul folosirii energiei atomice pentru nevoile economiei naționale.

În urma tratatelor, părțile au convenit asupra unui proiect de acord cu privire la colaborarea între U.R.S.S. și Republica Populară Federativă Iugoslavia în problema dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Acordul va fi semnat la Belgrad.

„Dacă s-ar ivi necesitatea de a pleca în China comunistă, eu aș merge“

Declarația lui Hatoyama

PEKIN 4 (Agerpres). — China Nouă Potrivit știrilor apărute în presa din Tokio, la 3 ianuarie primul ministru al Japoniei, Hatoyama, a acordat un interviu corespondentului ziarului „Asahi Simbun“.

Correspondentul ziarului afirmă că în cadrul acestui interviu Hatoyama a declarat că dacă va fi necesar este gata să viziteze China în vederea normalizării relațiilor dintre Japonia și China.

Suzuki, președintele partidului socialist japonez, care a fost de asemenea de față la interviu a cerut primului ministru să viziteze

China. „Sînt de acord cu dl. Suzuki — declară Hatoyama — că de vreme ce China comunistă este vecina noastră, ar trebui să avem relații strînsă cu această țară. Eu nu evit o întîlnire cu Mao Tze-dun și Chi En-lai. Dacă s-ar ivi necesitatea de a pleca în China comunistă, eu aș merge“.

Referindu-se la relațiile japo-sovietice, Hatoyama a declarat: „Ar trebui să punem capăt stării de război cu Uniunea Sovietică. Și eu sper că acest lucru va fi realizat cît mai curînd cu putință în începutul acestui an“.

Germania, ați unit forțele clasei muncitoare germane și ați ridicat-o la luptă împotriva imperialismului german, pentru o cale democratică de dezvoltare a Germaniei.

În anii negri ai reacțiunii fasciste, Partidul Comunist din Germania, avînd în frunte militanți revoluționari ca dvs., a fost singurul partid politic din țara care a chemat pe muncitorii germani și toate forțele progresiste ale poporului german la luptă hotărîtă împotriva fascismului și a organizat în țară rezistența antifascistă.

Este bine cunoscut nu numai poporul german ci și oamenii muncii din lumea întreagă rolul dvs. remarcabil în întărirea unității rîndurilor clasei muncitoare germane și în crearea Partidului Socialist Unit din Germania.

Ajunghind din voință poporul muncitor german în fruntea primului stat german democratic, dumneavoastră, iubite tovarășe Pieck, prin modestia dvs., prin atitudinea plină de soliditate și atenție față de nevoile muncitorilor și ale tuturor oamenilor muncii, prin principialitatea și justetea în rezolvarea chestiunilor mari și mici, ați dobîndit respectul și dragostea fierbinte a oamenilor muncii din Germania.

Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, Republica Democrată Germană a obținut într-un timp scurt mari succese în dezvoltarea economiei pașnice și a culturii, în crearea puterii muncitorești-țărănești cu adevărat democratice și în construirea bazelor socialismului.

Eforturile Republicii Democratice Germane pentru rezolvarea problemei germane în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele asigurării securității în Europa se bucură de simpatia și sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace. Rezolvarea problemei germane depinde în primul rînd de poporul german însuși, de hotărîrea lui de a apăra calea pașnică și democratică de dezvoltare a Germaniei și de a scăpa astfel de calea nefastă a militarismului și războiului.

Dumneavoastră, tovarășe Pieck, ați depus întotdeauna eforturi în rîndurile mișcării muncitorești pentru unirea tuturor forțelor clasei muncitoare în vederea luptei pentru un viitor luminos al poporului dvs. și al întregii omenii. Și ne bucurăm să vedem că și în prezent dumneavoastră ca președinte al Republicii Democratice Germane, chemați la unitate de acțiune pe muncitorii și oamenii muncii din întreaga Germanie, întîndei o mînă frățească și Partidului socialist-democrat din Republica Federală Germană, membrii și organizațiile sale, în interesul împlinirii cu succes a unificării pașnice a Germaniei, al asigurării independenței ei față de lutele puterilor imperialiste și a blocurilor lor militare, în interesul păcii, democrației și socialismului.

Iubite tovarășe Pieck!

În ziua celei de a 80-a aniversări a dvs. delegația sovietică vă salută încă odată călduros din toată inima și vă urează multă sănătate, ani mulți de viață pentru binele și bunăstarea poporului german (aplauze prelungite).

Trăiască Republica Democrată Germană și președintele ei, Wilhelm Pieck! Plauze furtunoase, prelungite. Toți se ridică în picioare).

Trăiască prietenia și colaborarea între poporul german și popoarele Uniunii Sovietice! (aplauze furtunoase, prelungite. Toți se ridică în picioare).

Apoi K. E. VOȘILOV a dat citire mesajului de salut adresat lui Wilhelm Pieck de către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Mesajul a fost primit de cei de față cu aplauze furtunoase, prelungite.

Au roștit apoi cuvîntări de salut Ciu-De, conducătorul delegației chineze, A. Zawadzki, conducătorul delegației poloneze, K. Bacilek, conducătorul delegației cehoslovace, I. Kovacs, conducătorul delegației ungare, C. Pirvulescu, conducătorul delegației romine și G. Damianov, conducătorul delegației bulgare și ceilalți șefi de delegații.

TELEGRAMĂ

Tovarășului WILHELM PIECK

Președintelui Republicii Democratice Germane

Cu prilejul aniversării a 80 de ani, vă rog, stimate tovarășe președinte, să primii felicitările cele mai calde și urări de viață îndelungată, pentru a continua cu succes munca dumneavoastră rodnică și a desfășurați în slujba înfloririi și unității poporului german, în slujba păcii între popoare.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. Dr. PETRU GROZA

Vizite ale unor delegații străine care au participat la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Miercuri dimineața, delegația Partidului Comunist din Israel, în frunte cu tovarășul Zvi Arië Breitenstein, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Israel, și delegatul Partidului Comunist din Norvegia, tovarășul Gotfred Holvold Iohan, membru al conducerii centrale a Partidului Comunist din Norvegia, deputat, care au participat la lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R., au vizitat unele „Clement Gottwald“ din Capitală.

La sosire oaspeții au fost salutați de conducători ai întreprinderii, de reprezentanți al comitetului de partid, al comitetului de întreprindere și comitetului U.T.M., de frunții în producție. Delegațiile au vizitat diferite sectoare ale uzinelor, întîlnindu-se cu muncitorii asupra procesului de producție.

Miercuri dimineața delegatul Partidului Comunist din Argentina la cel de al II-lea Congres al P.M.R., tovarășul Benito Marianetti, membru al C.C. al Partidului Comunist din Argentina, a vizitat Muzeul de Istorie al partidului.

INFORMAȚIE

Delegația agricolă romină compusă din V. Gligor, locuitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, Gh. Obreja, profesor universitar și S. Brucan, deputat în marea Adunare Națională, care a vizitat S.U.A. la invitația dl-ilor R. Garst și dr. G. Schutz, fermieri din statele Iowa și Minnesota, s-a întors în patrie.

(Agerpres).